

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 680/2013-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. J., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2011 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 340/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. októbra 2013 doručená sťažnosť spoločnosti A., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2011 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 340/2013.

2. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa vlastníť majetok a základné právo na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Ústavy Slovenskej republiky, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na pokojné užívanie majetku sťažovateľa podľa článku 1 dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní 10 C/146/2011 ako aj postupom Krajského súdu Bratislava v konaní sp. zn. 3 Co/340/2013 bolo porušené.

Ústavný súd zrušuje Rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 10 C/144-113 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3 Co/340/2013, ktorým návrh sťažovateľa zamietol a vec vracia na ďalšie konanie.

Ústavný súd sťažovateľovi priznáva náhradu trov konania - právneho zastúpenia vo výške 331,16 EUR vyčíslenej v prílohe, ktoré sú Okresný súd Bratislava II a Krajský súd Bratislava povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu sťažovateľa vedeného... v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

3. Z obsahu sťažnosti, k nej priložených listín a nahliadnutím do verejne dostupného Obchodného registra Slovenskej republiky vyplynulo, že jediný spoločník a konateľ sťažovateľky je osoba zhodná s jej právnym zástupcom v konaní pred ústavným súdom – advokátom JUDr. P. J. (obaja sídlia na tej istej adrese a ich podpisy sú *prima facie* zhodné). Inak povedané, štatutárny zástupca sťažovateľky splnomocnil na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom sám seba.

4. Z obsahu podanej sťažnosti, predovšetkým navrhovaného jej petitu (pozri bod 2) tiež vyplýva, že sťažovateľka v rozporujúcej forme označila napádané konanie pred okresným súdom („10 C/146/2011“, resp. „10 C/144-113“) a náležitým spôsobom neidentifikovala napádané rozhodnutia tak okresného súdu, ako aj krajského súdu, keď v oboch prípadoch neuviedla dátum ich vyhlásenia.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich)

zástupca. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie: a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

9. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáhala. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

10. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky neobsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Sťažovateľka prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu je osoba práva znalá (konateľ sťažovateľky je zároveň advokátom) a ako taká nepochybne mala mať vedomosť o tom, že petit návrhu musí byť označený/uvedený tak, aby mohol byť spôsobilým predmetom rozhodovania ústavného súdu, k čomu v okolnostiach danej veci nedošlo (body 2 a 4).

11. Z už citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde (ani z iných jeho ustanovení) rovnako nevyplýva, že by jediný spoločník a konateľ sťažovateľky, ktorý je sám advokátom, nemusel byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený iným advokátom, teda že by nemal povinnosť pripojiť k návrhu na začatie konania splnomocnenie na jeho zastupovanie iným advokátom (bod 3).

12. Uvedený názor (bod 11) je v súlade so stabilnou rozhodovacou praxou ústavného súdu, podľa ktorej „sa povinnosť právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vzťahuje aj na advokátov.“ (uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 311/05 z 9. novembra 2005 publikované v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 107/2005). K podobným záverom dospel ústavný súd tiež vo svojich ďalších rozhodnutiach (III. ÚS 37/02, III. ÚS 14/01, III. ÚS 102/01, I. ÚS 93/02, I. ÚS 125/03, II. ÚS 284/2010).

13. Povinnosti advokáta (osoby kvalifikovanej a práva znalejš) vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05).

14. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2013